

NINCS MÁSBAN ÜDVÖSSÉG

Ekkor Péter megtelve Szentlélekkel, így szólt hozzájuk: "Népünk vezetői, Izráel vénei! Ha minket ma egy beteg emberen gyakorolt jótett felől vallatok, hogy mitől gyógyult meg, vegyétek tudomásul valamennyien, Izráel egész népével együtt, hogy a názáreti Jézus Krisztus neve által, akit ti megfeszítettetek, akit Isten feltámasztott a halálból: Őáltala áll ez előttetek egészségesen. Ez lett a sarokkő, amelyet ti, az építők, megvetettetek, és nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnek."

ApCsel 4,8-12

A hitünk alapjait nagyon leegyszerűsítve és tömören összefoglalva eddig azt mondtuk, hogy a Szentírás megbízhatósága, Jézus Krisztus megváltó munkája, és az újjászületés szükségessége az, ami feltétlenül a hitünk alapja kell, hogy legyen.

Különös, hogy mindez ellen folyamatosan sokan tiltakoznak. Azt a négy ellenvetést szeretném most elsorolni, ami a leggyakrabban elhangzik, és amelyek talán a legvesélyesebbek.

1. Az első ez: az ember nem teljesen romlott meg, és képes arra, hogy önmagát lelkileg is megújítsa. A bűnbe esett ember is képes az önmegváltásra, csak meg kell tanítani rá. Bizonyos tréningek, vallásos és pszichológiai módszerek, energiaközlések lehetővé teszik ezt.

Mit mond erre a Biblia?

A Szentírás erre az illúzióra határozott nem-el válaszol. Azt tanítja, hogy a bűnbe esett ember, csak ha visszatalál teremtő Istenéhez, vele közösségben, Őreá figyelve, neki engedelmeskedve képes egyáltalán megkülönböztetni a jót a rossztól. Saját erejéből a jót megvalósítani már nem tudja.

Így olvastuk ezt alapigénkben Péter egyik pünkösdi utáni prédikációjából: *"Nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnek, csak Jézus neve."*

2. A másik gyakori ellenvetés az, hogy az emberiségnek erről az elesett állapotáról nem kell beszélni, mert az betegségbe hajszolhatja a hallgatókat. Nem kell emlegetni a bűnt, mert neurotizálja az embereket. Nem kell utalni a mi bűnös állapotunkra, és nem kell megnevezni konkrétan a bűneinket, mert az deprimálja azokat, akik hallgatják.

S folytatják ezek az emberek az intelmeiket: Nem bűnközpontú, hanem kegyelemközpontú igehirdetésre van szükség, amelyik Jézus kereszthaláláról is azt mondja: testvér, olyan értékes vagy Isten előtt, hogy az Ő egyszülött Fiát adta érted. Nos, ezek a megtévesztő megállapítások azért veszélyesek, mert többségükben igazak, de nem az igazságot tartalmazzák. Az igazságnak csak a felét, és a féligazság veszélyes hamisság.

Mit tanít a Biblia erről a kérdésről? Hol van szó arról, hogy bűnközpontú vagy kegyelemközpontú gondolkodás vagy igehirdetés? A Szentírás nem használja ezeket a kifejezéseket. Viszont lépten-nyomon olvassuk az Újszövetségben, hogy a hívőknek Krisztus-központú gondolkodásra és életvitelre kell eljutniuk, és az igehirdetésnek Krisztusról, mégpedig elsősorban az Ő keresztségéről, kereszthalálának a jelentőségéről kell szólnia. Tudniillik Jézus keresztségében együtt van Isten bünt megítélő igazsága és a bűnt mérhetetlenül szerető kegyelme. Ez a kettő a Szentírásban nem kettő, hanem egy. Éppen ezért nem igaz az, hogy Isten azért adta az Ő egyszülött Fiát, mert olyan értékesek vagyunk számára. A Biblia arról szól, hogy azért adta, mert olyan mélyre süllyedtünk, és olyan tehetetlenekké váltunk minden jóra és a helyzetünk megoldására, hogy nem volt más megoldás. Ő viszont ilyen mélyre süllyedt állapotban is nagyon szeret minket, s annak ellenére, hogy így viselkedtünk vele szemben, kész visszafogadni és megkegyelmezni. Ez nem két különböző dolog, ez egy. Sajnos ilyen mélyre süllyedtünk, ezért az Ő nagy kegyelméből ilyen mélyre hajol utánunk, és emel ki minket innen. De nem a mi nagy értékes voltunk az oka ennek, hanem az Ő annak ellenére való szeretete és kegyelme.

Nem a bűnök néven nevezése és a kegyelem hirdetés neurotizálja az embereket, hanem a bűnök elhallgatása, takargatása. Az-az állandó erőfeszítés, ami sokakat jellemez, hogy nyomjuk le valahogy a tudatalattiba. Tegyük úgy, mintha nem lenne. És ez még felerősíti a bűnnek a mérgező és romboló hatását.

Nem bűnközpontú és nem kegyelemközpontú gondolkodásról és igehirdetésről szól a Szentírás, hanem Krisztus-központúról; és az Ő keresztségében együtt van Isten ítélete és Isten felmentő kegyelme. Élünk ezzel a lehetőséggel, amit Ő felkínál!

3. A harmadik ellenvetés az újjászületéssel kapcsolatos. Vannak, akik azt mondják: sem előtte, sem utána nekünk semmi dolgunk. Mindent Isten végez el, mint ahogy a tékozló fiú példázata is ezt igazolja. Az atya visszafogadja a fiút minden további nélkül, és azt mondja neki: mindenem a tiéd.

Valóban az van a példázatban, hogy amikor az apa messziről meglátja hazatérő, lerongyolódott fiút, eléje fut, átöleli, megcsókolja. De egy szót sem szól addig, amíg a fiú száján ki nem jön ez a nehéz mondat: *"vétkeztem, nem vagyok méltó, hogy visszafogadj, de béresként szeretnék itthon élni."*

Ez mit jelent? Azt jelenti, hogy rendezni kell a múltat, és el kell mondani, hogyan gondolja a jövőt. A múlt rendezése: vétkeztem, nincs semmi mentegetőzés, magyarázkodás. Vétkeztem Isten ellen és ellened. És a jövő? Ha megtűrsz itthon, kész vagyok neked engedelmeskedni. Ezt jelenti az, hogy béresként szeretnék itthon szolgálni. Bocsánatot kérek a múltamra, és kész vagyok feltétel nélkül engedelmeskedni a jövőben. Ezek után szólal meg az apa, és ezután hangzik el az is: a fiam vagy.

Valóban nem kellett ennek a fiúnak semmit cselekednie azért, hogy az apja visszafogadja, és újra megkapja a tiszta ruhát, a gyűrűt, a sarut, ami a fiúságnak a szimbóluma, jelképe volt. De haza kellett mennie, háta mögött hagyni a disznóit, a disznóságait, és kész lenni arra, hogy ezen túl neked engedelmeskedem. Mert amikor Isten visszafogad minket minden érdemünk, minden teljesítményünk, minden cselekedetünk nélkül, akkor utána azt mondja: most pedig szentek legyetek, mert én szent vagyok. És ez a lehetőség nemcsak ajándék, hanem feladat is.

4. A negyedik ellenvetés talán a legszomorúbb, a legcsúnyább, amelyik egyre divatosabb lesz, és többféle formában jelentkezik. Ez pedig így hangzik: nem is olyan bizonyos, hogy Jézus az, akinek mondta magát, illetve hogy Ő az, akinek a Szentírás, az evangéliumok ábrázolják. Mert először is meg sem lehet érteni ezt a furcsaságot, hogy Ő valóságos Isten és valóságos ember egy személyben. Aztán nem is olyan biztos, hogy zsidó volt. Háttha magyar volt, szkíta Jézus, pártús herceg. És mire alapozzuk azt, hogy nőtlen volt? Lehetett nős is. Mondjuk Mária Magdaléna volt a felesége. Innen egy lépés: bizonyosan Mária Magdaléna volt a felesége. Ha felesége volt, gyerekeik is lehettek... Légből kapott kitalálás mindegyik. Ezeknek a kitalálásoknak semmilyen történelmi dokumentálható alapja nincs. Akkor miért mondjuk? Mi az oka annak, hogy sokan elhiszik?

Tényleg úgy van, ahogy valaki mondta: az emberek mindent elhisznek, csak ne legyen benne a Bibliában. Ami benne van, az sokkal nehezebb. Ami bármilyen égbekiáltó ostobaság, arra van vevőkészség. Miért?

Az emberek nem tudjuk elviselni, hogy volt valaki ezen a földön, aki csakugyan tiszta, bűn nélküli és szent volt. Mindenáron be akarjuk mocskolni a tiszta és szent Jézust. Legyen olyan Ő is, mint mi. Mert az a pusztá tény, hogy valaki bűn nélkül, szentül, tisztán, másokért él, elviselhetetlen, mert leleplezi, hogy nem ilyenek vagyunk.

Jézus Krisztus nem szorul arra, hogy mi az Ő védőügyvédei legyünk, és magyarázzuk, hogy nem úgy van, ahogy Őt megrágalmazzák. Arra viszont mi szorulunk rá, hogy tisztázzuk egyszer és mindenkorra, kinek hisszük Őt. Azt fogadjuk el igaznak, amit Ő mondott magáról, és amit a Szentírásban olvasunk róla, vagy pedig helyet adunk mindenféle ostobaságnak. Ez üdvösség kérdése. Az örök életével játszik az, aki helyt ad mindenféle megalapozatlan mendemondának. Járjunk utána, gondoljuk végig. Mindenki azt hisz, amit akar, azt gondol, ami neki tetszik, de azt el kell döntenie, hogy mire épül a hitünk. Az alapokon, amiket Isten a lábunk alá ad, készek vagyunk-e megvetni a lábunkat?

Közben tudomásul kell vennünk, hogy bántó lehet az, hogy Jézus kizárólagossági igénnyel lép fel ma is. Hogy *"nincsen senkiben másban üdvösség, és nem adatott embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnek"*, csak az Ő szent neve. Ez kétségtelenül bántó, sértő, diszkriminatív kijelentés lehet. De most a mi üdvösségünkről van szó, meg

azokéről, akiknek készek lennének elmondani az igazságot és mutatni a Jézushoz vezető utat. Jézusnak ez a kizárólagossági igénye végigvonul a Szentíráson. Mert rajta kívül senki más nem halt meg helyettünk a mi bűneink büntetését magára vállalva. És senki másnak az önfeláldozó áldozatát nem fogadta el Isten hiteles, érvényes elégtételként a benne hívők életéért. Ez a kizárólagosság a mi hitünk alapja, és csak Jézus mondhatta el: *"Az Istent soha senki nem látta, az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki Őt."* És csak Ő mondhatta el: *"Senki nem mehet az Atyához, csak énáltalam."*

Ezt tényleg el kell döntenünk ebben a pluralista, szinkretista korban, amiben élünk, hogy hisszük-e azt, amit erről mond nekünk Isten az Ő igéjében. Aki ezt hiszi, annak sziklaszilárd alap lesz a hite alatt. Az hiszi, hogy a Szentírás valóban Isten önkijelentése, igaz és ma is érvényes. Az komolyan veszi, hogy egyedül Jézusért kaphatunk üdvösséget, de Őerte bárki, minden bűnbánó bűnös kaphat. És annak nem kell bizonygatni: szükséges nekünk újonnan születnünk, mert nem tudjuk megreparálni az elrontott életünket, nincs önmegváltás. Nincsen senkiben másban üdvösség, csak a mi Megváltónkban. Ámen.

ISTEN SZERELMES LEVELE

Gyermekem! Lehet, hogy te nem ismered, de Én mindent tudok rólad.

Azt is tudom, hogy pontosan mikor ülsz le, és mikor állsz fel. Minden utadat jól ismerem. Még a hajad szálaikat is mind számon tartom. Mert képmásomra teremtettelek téged. Anélkül, hogy tudnád, Bennem élsz, mozogsz és létezel. Az Én nemzetségem vagy! Mielőtt megformáltalak az anyaméhben, már ismertelek. Kiválasztottalak magamnak a teremtés kezdetén. Nem véletlenül születél. Életed minden napja megíratott az én könyvemben. Én határoztam el születésed pontos idejét, és azt is, hogy hol fogsz élni. Csodálatosan teremtettelek meg, én formáltalak anyád méhében. Én hoztalak a világra születésed napján. Hamisan képviseltek azok, akik nem ismernek Engem. Nem zárkózom el tőled, és nem vagyok haragtartó, hanem teljes szeretettel tekintek rád. Vágyom arra, hogy szeretetemmel elhalmozzalak, csupán azért, mert a gyermekem vagy, én pedig Atyád vagyok. Többet adok neked, mint valaha földi apádtól kaphatnál. Mert Én vagyok a tökéletes Apa. Minden jó ajándék számodra, amit elfogadsz, az én kezemből ered. Mert gondoskodom rólad, és megadok mindent, amire szükséged van.

A jövődre vonatkozó terveim mindig reménnyel vannak telve. Mert örökkévaló szeretettel szeretlek téged. Annyiszor gondolok rád, mint ahány homokszem van a tengerparton. Örvendezek neked hangosan énekelve. Sohasem unok bele abba, hogy jót tegyek veled. Mert az Én kincsem vagy! Teljes szívemmel és lelkeimmel vágyok arra, hogy Örök Életet adjak neked!

Hatalmas és csodálatos dolgokat akarok mutatni neked! Megtalálsz, ha teljes szíveddel keresel Engem. Gyönyörködj Bennem, és megadom szíved kérését. Hiszen a jónak akarása is az Én ajándékom benned. Mindent megteszek érted. Sokkal bőségesebben, mint ahogy az el tudnád képzelni.

Én vagyok a leghűségesebb bátorítód. Atyád vagyok, Aki minden nyomorúságodban megvigasztal. Ha a szíved összetört, akkor közel vagyok hozzád. Mint ahogy a pásztor karjára veszi a bárányokat, akképpen hordozlak Szívemen téged. Egy nap minden könnyet letörlök a szemeidről. És megszabadítalak minden földi fájdalmaidtól.

Atyád vagyok, és Fiamként szeretlek, csakúgy ahogy Jézust szeretem. Mert Jézusban láthatod, hogy mennyire szeretlek. Ő az én tökéletes Képmásom. Azért küldtem el Fiamat, hogy bebizonyítsa, veled vagyok, és nem ellened! És hogy elmondjam, nem számolom tovább bűneidet. Jézus azért halt meg, hogy megbékélhessünk egymással. Az Ő halála volt a szeretetemenk legmélyebb kifejezése. Feladtam mindent, amit szerettem azért, hogy megnyerjem a te szeretetedet. Ha befogadod a Fiamat, Jézust, úgy Engem fogadsz be. És soha semmi nem választ el téged az Én szeretetemtől.

Gyere Haza! És a legnagyobb ünnepséget rendezem a tiszteletedre, amelyet a mennyország valaha is látott. Én mindig Atya voltam, és mindig Atyád leszek. Az én kérdésem ez: Leszel-e az Én gyermekem? Várom rád!

Szeretettel Édesatyád, a Mindenható Isten.

WASS ALBERT: TE ÉS AZ ISTEN

Gondoltál-e már arra, hogy milyen csodálatos a világ? Mennyire egész és mennyire tökéletes minden, amit nem az ember alkotott? Nézz meg egy virágot! A legegyszerűbbet: nézz meg egy hóvirágot! Honnan tudja meg bent a föld alatt, hogy odakint már elment a hó s az ágak könnyező rügyein cinkék hintáznak a napsütésben? Nincs telefonja, rádiója sincsen, mégis értesül arról, hogy mennyire haladt a világ a tavasszal. Hideg föld öleli még a gyökeret, de már megindulnak benne az élet nedvei és moccan a csíra. Felüti kis zöld fejét a nyirkos falevelek alól. Kinő a szár, utána futnak a levelek. Zöldek. A föld nedvei összetalálkoznak a napsugárral és zöldre festik a hajszalereket. Aztán kinyílik a szár, kifeslik a bimbó, előkacag a virág. Kacag. Szinte hallani lehet. Nézd meg jól, milyen szép! Milyen szép és milyen tökéletes. Ember-művész nem alkotott még hozzá foghatót, csak másolt. Egy láthatatlan nagy művész keze dolgozik körülötted. Néztél vízcseppet mikroszkóp alatt? Mennyi ezer élet nyüzsög benne. Egy egész világ. Minden vízcsepp egy világ. Minden világ egy vízcsepp. Önmagáért való zárt egész. A Te szemedben céltalan, mert nem vagy művész. Művész csak egy van ezen a világon, egyetlenegy, aki alkot. Napról-napra, percről-percre, mindig újat és mindig ugyanazt.

Nézd a fát! Nézd a hegyet! Nézd meg a folyót vagy a tengert! És gondold el, hány milliárd vízcsepp van benne, hány milliárd vízcseppbe zárt világ! És aztán gondold a csillagokra! Azokra, amiket ismersz, és azokra, amiket nem ismerhetsz. Tiszta éjszakákon nézz föl az égboltra: olyan éppen, mint a vízcsepp a mikroszkóp alatt. Minden csillag egy élő valami és köztük a Tied, a Föld, talán a legkisebb. Gondold csak el, hány milliárd vízcsepp lehet még ezen az egyen kívül, amit ismersz.

És akkor gondold szájalommal azokra, akik el akarják hitetni Veled, hogy nincs Isten. Nincs, mert ez, vagy amaz így történt. Mert romokban fekszik a házad. Mert meghaltak sokan, akiket szerettél. Mert kevés a kenyér. Mert sok a nyomorúság. A világban, mondd, nincsen igazság. És a Te világotat érted alatta. A Te külön világotat, ezt az aszfaltos, vízvezetékes, órabéres és gyárkérményes világot. A nyakkendő, nyúlzsörkalapos, szénhiánnyal küzdő, műhelyszagú és paragrafusok közé zsúfolt világot. És elfelejtetted, hogy ezt a világot Te csináltad magadnak. Te és a többi emberek, és így egyedül ti vagytok felelősek mindazért, ami benne történik.

Istennek semmi köze a házakhoz és az órabérekhez, az általad feltalált bombákhoz és drótsövényekhez, semmi köze ahhoz, hogy kapsz-e nyugdíjat vagy sem és hogy meg tudsz-e élni abból a fizetésből, amit a többi emberek adnak neked az önként magadra vállalt munkáért. Isten bele sem néz a számlakönyveidbe, nem törődik a gépeiddel és talán azt sem tudja, hogy létezik az egyik vízcsepp milliomodik porszemén egy úgynevezett társadalmi rendszer, amit mesterségesen fölépítettél magadnak és amivel most nem vagy megelégedve. Ő a csillagrendszerekkel és az ibolyák gyökerével törődik csupán.

HUNGARIAN REVOLUTION OF 1848

The Hungarian Revolution of 1848 was one of many revolutions that year and closely linked to other revolutions of 1848 in the Habsburg areas. The revolution in the Kingdom of Hungary grew into a war for independence from Habsburg rule.

Many of its leaders and participants, including Lajos Kossuth, István Széchenyi, Sándor Petőfi, József Bem, are among the most respected national figures in Hungarian history, and the anniversary of the revolution's outbreak, on March 15, is one of Hungary's three national holidays.

The events leading to the revolution

The Hungarian Diet (parliament) was reconvened in 1825 to handle financial needs. A liberal party emerged in the Diet. The party focused on providing for the peasantry in mostly symbolic ways because of their inability to understand the needs of the laborers. Lajos Kossuth emerged as leader of the lower gentry in the Diet.

The Revolution

The Revolution started on March 15, 1848, with bloodless events in Pest and Buda (mass demonstrations forcing the imperial governor to accept all demands), followed by various insurrections throughout the kingdom, which enabled Hungarian reformists to declare Hungary's new government and the first Prime Minister Lajos Batthyány of Hungary. The new government approved a sweeping reform package, referred to as the "April laws" (also referred to as the "March Laws"), which essentially created a democratical political system in Hungary. They also demanded that the Hungarian government receive and expend all taxes raised in Hungary, and have authority over Hungarian regiments in the Habsburg army.

In the summer of 1848, aware that they were on the path to civil war, the Hungarian government ministers attempted to gain Habsburg support against Conservative Josip Jelačić by offering to send troops to northern Italy. By the end of August, the imperial government in Vienna officially ordered the Hungarian government in Pest to end plans for a Hungarian army. Jelačić then took military action against the Hungarian government without any official order.

With war raging on three fronts (against the Jelačić's Croatian troops, in the Banat, and in Transylvania), Hungarian radicals in Pest saw this as an opportunity. Parliament made concessions to the radicals in September rather than let the events erupt into violent confrontations. Faced with revolution at home in Vienna too, Austria at first accepted Hungary's government. However, after the Austrian revolution was beaten down, and Franz Joseph I replaced his mentally handicapped uncle Ferdinand I as Emperor, Austria again refused to accept Hungarian government. The final break between Vienna and Pest occurred when Field Marshall Count Lamberg was given control of all armies in Hungary (including Jelačić's). In response to Lamberg being attacked & murdered by a peasant mob upon his arrival in Hungary a few days later, the Imperial court ordered the Hungarian parliament and government dissolved. Jelačić was appointed to take Lamberg's place. War between Austria and Hungary had officially begun.

War of Independence

The Austrian ruler and his advisors skillfully manipulated the Croatian, Serbian and Romanian peasantry, led by priests and officers firmly loyal to the Habsburgs, and induced them to rebel against the Hungarian government. The Hungarians were supported by the vast majority of the Slovak, German and Rusyn nationalities, as well as by the Jews of the kingdom, and by a large number of Polish, Austrian and Italian volunteers.

Initially, the Hungarian forces (Honvédség) achieved several victories fighting with Austrian armies (at Pákozd in September 1848 and at Isaszeg in April 1849), during which they even declared Hungary's total

independence from the Habsburg Empire, in April 1849. Because of the success of revolutionary resistance, Franz Joseph had to ask for help from "The Gendarme of Europe", Czar Nicholas I, and Russian armies invaded Hungary, causing antagonism between the Hungarians and the Russians.

The war led to the October Crisis in Vienna, when insurgents attacked a garrison on its way to Hungary to support Jelačić's forces. After Vienna was recaptured by imperial forces, General Windischgrätz and 70,000 troops were sent to Hungary to crush the last challenge to the Austrian Empire. By the end of December, the Hungarian government evacuated Pest. However this army had to retreat after heavy defeats from March to May 1849 and General Windischgrätz was removed as well. Without destroying the Austrian army, the Hungarians stopped, besieged Buda and prepared defenses. In June 1849 Russian and Austrian troops entered Hungary heavily outnumbering the Hungarian army. After all appeals to other European states failed, Kossuth abdicated on August 11, 1849 in favor of Artúr Görgey, whom he thought was the only general who was capable of saving the nation. On August 13, Görgey signed the surrender at Világos to the Russians, who handed the army over to the Austrians.

Julius Jacob von Haynau, the leader of the Austrian army who then became governor of Hungary for a few months of retribution, ordered the execution of 13 leaders of the Hungarian army in Arad and the Prime minister Batthyány in Pest.

The revolution's suppression

Following the war of 1848–49, the whole country was in "passive resistance". Archduke Albrecht, Duke of Teschen was appointed regent (civil and military governor) of the Kingdom of Hungary in 1851, being relieved of the post in 1860, and this time was remembered for Germanization.

Lajos Kossuth went into exile. In the US he was most warmly received by the general public as well as the Secretary of State Daniel Webster, leading to tensions in US-Austrian relations, and a county in Iowa was named after him. He then traveled through Istanbul, Turkey and Turin, Italy.

Deciding his biggest political error of the Revolution was the confrontation with the minorities of Hungary, he popularized the idea of a multi-ethnic confederation of republics along the Danube, which might have prevented the escalation of hostile feelings between the ethnic groups in these areas. Many of Kossuth's revolutionary comrades in exile, including the sons of one of his sisters, as well as other supporters of the 1848 revolution, (usually referred as "Forty-Eighters") stayed in the USA, and fought on the Union side in the US Civil War.

Fate of the Hungarian revolutionary banners

After the Hungarian Army's surrender at Világos in 1849, the Hungarian revolutionary banners were taken to Russia by the victorious Tsarist troops.

There they remained for nearly a century, under both the Tsarist and the Communist regimes. In 1940 the Soviet Union proposed to the Horthy regime to exchange the banners for the release of the imprisoned Hungarian Communist leader Mátyás Rákosi – which was duly carried out.

WASS ALBERT:

A MAGYAR NEMZET HÉT PARANC SOLATA

Az Úristen kegyelméből azonban nincsen veszedelem a megmaradás lehetősége nélkül. Ha fölismerjük a veszedelmet, és él bennünk az akarát, hogy segítsünk magunkon, az Úr is velünk lesz! S ha már egyebet vénségemnél fogva nem is tehetek: szavakba foglalhatom a törvényt, mely részben minden nemzetre egyformán vonatkozik, de különösképpen a magyarra. És elnevezhetem ezt a törvényt A MAGYAR NEMZET HÉT PARANC SOLATÁNAK:

1. Tiszteld és szeresd a te Uradat, Istenedet, teljes szívedből, minden erődből, és rajta kívül más istened ne legyen. Bálványt ne imádj! A pénz mindössze eszköz, nem istenség. Érdekímadat, ön-imádat hamis utakra vezet embert és nemzetet egyaránt.

2. Magyar mivoltodat, az Úr legszebb ajándékát, meg ne tagadd soha! Őrizd, ápolod, add át fiaidnak, mert csak addig marad rajtatok az Úr szeme, míg e nemzethez hívek maradtok. Ki nemzetét elhagyja: az Urat tagadja meg, s elvész nyom nélkül a népek tengerében.

3. De ne gyűlöld azt, aki más nemzethez tartozik. A gyűlölet méreg, mely megmérgezi az elmét, és gyűlöletet terem. Rokonod minden isten-fia ember, bármely nyelvet beszéljen is.

4. Szeress minden magyart, mert testvéred Ő: nemzeted fia. Segítsd és támogasd, mert közös hazát adott nektek az Úr. Ki testvére ellen fordul, vagy megcsalja azt: önmagát rövidíti meg ezzel, saját nemzetét gyöngíti, s az Úr parancsa ellen vétkezik. Ki széthúzás magját veti el: romlást arat.

5. Ki bántja a magyart: téged is üt. Nemzeted jussát, igazát védeni kötelességed. Csak úgy lesztek erősek, ha megvédtétek egymást. Bárki magyar vesztesége a te veszteséged is.

6. Légy becsületes, tisztességes és igaz! Ezek azok az emberi értékek, melyeken nemzeteknek, országoknak épülniök kell. Hamis szó, hamis cselekedet ingoványba vezet. Aki csalásra épít: nyakát töri. A felelőtlen ember homokra épít, amit elfúj a szél, és elmos az eső. A becsületesség olyan, mint a sziklakő: kemény és maradandó. Bár úgy tűnik ma, mintha csak a hamisak, gazok és gonoszok számára gyümölcsözne az élet; ne irigyeld őket! Összeomlik alattuk a csalásra épült világ. A jövő az igazaké. Haladj csak bátran a becsület és tisztesség útján, a jövő az igazakkal van.

7. Legyetek bátrak és hűségesek egymáshoz és a magyar nemzethez, mert az Úr szereti a bátrakat és a hűségeseket, s megsegíti azokat, akik az igazság útjain járnak. Őrizzétek szívetekben ezeket a parancsolatokat, s meglássátok: az Úr veletek lesz!

(1993. május)

JANUÁR HAVI ESEMÉNYEK

Január 3: az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Fejér Anna

Január 10: az istentisztelet keretében Paul Tolea és Gall Andrea kötött házassági esküt. Az istentisztelet utáni ebédet adományozta N.N elkészítette Fejér Anna.

Január 17: az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Gábris-Kozák Ágnes, segített Kozák Piroska.

Január 24: az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Tari Attila és Soad Geli.

Január 31: az istentisztelet után sor került az évi Gyülekezeti Közgyűlésre. Az istentisztelet és gyűlés utáni ebédet készítette és adományozta Besze Ferenc és Edith.

Bordás Piroska, az ebédek elkészítéséhez, \$150.00 adományozott a Nőegylet számára.

DECEMER HAVI ADAKOZÓK NÉVSORA:

Susanna Sarkany, Tery Owen & Charlotte Balassa, No Name (V. M. I.), Tamas & Judit Jackovics, Laszlo & Edith Dittert, Theodore & Jacqueline Korosy, Miklos & Veronika Mogyorodi, Leslie Andre, Dr. Karoly & Magdolna Szabo.

DECEMBER HAVI RENDKÍVÜLI ADOMÁNYOK

Dobos Michael, Borbás Antal emlékére.....	\$50.00
Stephen & Carmen Deness, Fülöp Mária emlékére.....	\$20.00
Margaret K. Magyary, nagymamám emlékére.....	\$50.00
No Name, Marriage Service.....	\$200.00
Nandor & Maria Horvath, édesanyám emlékére.....	\$100.00

KARÁCSONYI ADAKOZÓK NÉVSORA:

Mate & Ilona Voros, Ann M. Jona, Magdolna Dunai

A Presbitérium nagy szeretettel köszön minden adományt és segítséget. Az Úr Isten gazdag áldása legyen adakozó testvéreinkkel!